

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIV<sup>e</sup> KAMER**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.619 van 28 november 2017  
in de zaak A. 223.605/XIV-37.549**

In zake :           XXXXX  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaat Jürgen Millen  
                    kantoor houdend te 3730 Hoeselt  
                    Tongersesteenweg 4, bus 1  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 24 oktober 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 192.378 van 21 september 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 6 november 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In het bestreden arrest wordt op omstandig en concreet gemotiveerde wijze gesteld dat “[e]r [...] geen enkele aanwijzing [is] dat verzoekende partij samen met mevrouw M. A. een tweejarig minderjarig kind heeft in België” en dat ook verzoekers bewering dat hij met M. A. is gehuwd “overeenkomstig de gebruiken van Tsjetsjenië”

geenszins wordt gestaafd. Verzoekers kritiek dat dit “foutieve informatie” zou zijn en dat hij “gehuwd [is] met mevrouw [A.] en [...] vader [is] van één kind”, raakt dan ook de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, wordt zijn argumentatie omtrent zijn subsidiaire bescherming wel degelijk beantwoord door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze wijst er in het bestreden arrest immers uitdrukkelijk op dat in de aanvankelijk bestreden beslissing rekening wordt gehouden met het gegeven dat verzoeker niet mag worden teruggeleid naar zijn land van herkomst, dat in de aanvankelijk bestreden beslissing wordt geoordeeld dat het voorgaande niet van die aard is dat ze de noodzakelijkheid van een verwijderingsmaatregel in vraag stellen en dat de aanvankelijk bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat hij wordt teruggeleid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt daarbij ook nog vast dat verzoekers bewering dat hij enkel banden heeft met België haaks staat op zijn verblijf in Istanbul en op zijn beweringen dat hij een verblijfsrecht heeft of kan bekomen in Oekraïne. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat verzoeker betoogt dat “het bewijs voorligt dat [hij] het ernstige risico loopt om het voorwerp van onmenselijke behandeling dan wel foltering te worden” raakt zijn uiteenzetting opnieuw de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middels is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

## **B E S L U I T :**

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achtentwintig november tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**